

Отже, підсумовуючи усе вище сказане, можна беззаперечно стверджувати, що інфляція властива більшості економічно розвиненим країнам світу і є чи не найважливішою проблемою в країнах, що розвиваються. Саме тому вона має бути одним із головних об'єктів державного регулювання, в основі якого має лежати антиінфляційна політика. Таким чином, уряду кожної країни, яка знаходиться в кризовому становищі, слід проводити так звану антиінфляційну політику, а урядам розвинених країн необхідно підтримувати інфляцію, задля додаткового стимулювання економіки.

Література:

1. Інфляція по країнах світу. – 2016. [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <http://investorschool.ru/inflyaciya-po-stranam-mira-2016>.
2. Інфляція в розвинених країнах . – 2015. [Електронний ресурс]– Режим доступу до ресурсу: <http://ukrbukva.net/47802-Inflyaciya-v-razvityh-stranah.html><http://ukrbukva.net/47802-Inflyaciya-vrazvityh-stranah.html>.
3. Нікітін С. Інфляція і можливості її подолання. /С.Нікітін //«Економіст». - 2005.- ст.124-125.
4. <https://www.imf.org/external/datamapper/PCIPCH@WEO/OEMDC/ADVEC/WEOWORLD> (час звернення 17.10.2020)
5. Oner Ceyda. Inflation: Prices on the Rise - Back to Basics: Economics Concepts Explained - FINANCE & DEVELOPMENT. – [Електронний ресурс]– Режим доступу до ресурсу: <https://www.imf.org/external/pubs/ft/fandd/basics/30-inflation.htm>

Діброва О.Л.

*«Фінанси, банківська справа та страхування», аспірантка
Одеський національний економічний університет
Науковий керівник – д.е.н., професор Слатвінська М.О.*

ПОДАТОК НА ДОХОДИ ФІЗИЧНИХ ОСІБ: ФІСКАЛЬНИЙ ТА РЕГУЛЮЮЧИЙ ПОТЕНЦІАЛ

Необхідність розв'язання багатьох проблем, які виникають у процесі соціально-економічних трансформацій в Україні, спрямованих на забезпечення економічного зростання і покращення суспільного добробуту, вимагають удосконалення функціонування податкової системи держави, шляхом посилення ролі одного із найважливіших її інструментів - податків[1].

В контексті модернізації податкової системи України все більшої актуальності набуває питання підвищення ефективності функціонування податку на доходи фізичних осіб, що обумовлено насамперед його значним потенціалом.

В даному дослідженні під потенціалом податку, взагалі, розуміється його еventуальна можливість виконувати властиві йому, як економічній категорії, функції по мобілізації доходів бюджету держави, розподілу національного доходу, регулюванню економічних процесів.

Стосовно податку на доходи фізичних осіб, то його потенціал найкращим чином реалізується коли в бюджет держави мобілізуються максимальні надходження з даного джерела і при цьому дотримується справедливе співвідношення доходів різних верств

населення після оподаткування. Мова йде про синергетичний ефект від виваженого симбіозу фіскального та регулюючого потенціалу податку на доходи фізичних осіб.

В даному дослідженні фіскальний потенціал ПДФО ми розглядаємо як потенційно можливий рівень надходжень даного податку до дохідної частини Зведеного бюджету України в залежності від впливу факторів, які безпосередньо закладені в механізм оподаткування доходів, а регулюючий потенціал – як потенційно можливий (евентуальний) ефект від впливу податкових інструментів на рівень чистого доходу фізичної особи.

Аналіз генезису та еволюції ПДФО свідчить про те, що пріоритети державної політики головним чином спрямовані на фіскальну достатність даного податку.

Визначено, що головними чинниками домінування фіскального характеру при оподаткуванні доходів фізичних осіб є застосування пропорційної шкали оподаткування, що не враховує низької частки дискреційного доходу переважної більшості населення, а також низька соціальна ефективність податкових знижок та податкових соціальних пільг.

Слід зазначити, що нівелювання регулюючого потенціалу податку призводить до втрати його сутнісного значення, і в таких умовах оподаткування перетворюється в директивне, суто фіскальне вилучення фінансових ресурсів.

Наразі в науковому просторі активно розглядаються проблеми реформування оподаткування доходів фізичних осіб в Україні. Однак, основна увага науковців приділяється фіскальній ефективності ПДФО, тоді як комплексного дослідження потребують його регулятивні властивості та оцінка їхньої ефективності.

Як зазначає професор Слатвінська М. О. на сучасному етапі ринкових перетворень податкова система в Україні повинна бути більш ліберальною і спрямована на створення умов для згладжування дисбалансів у рівнях доходів населення та забезпечення стабільного економічного зростання.

В контексті податку на доходи фізичних осіб йдеться про виконання принципу соціальної справедливості та здійснення підтримки малозабезпечених верств населення, згідно з яким рівень податкового тиску повинен зростати за ступенем збільшення доходів платника податків. У зв'язку з цим пропонується проведення більш поглибленої прогресивності ставок податку на доходи фізичних осіб з їх зниженням для соціально незахищених громадян та збільшенням для багатих, а також підвищити поріг для отримання податкової соціальної пільги, вдосконалити методику розрахунку прожиткового мінімуму, підвищити рівень мінімальної зарплати [2].

На думку професора Зверякова М.І. необхідно докорінно змінити податкову систему в напрямі вирішення завдань економічного зростання і дотримання соціальної справедливості. Одним з пропонованих варіантів подолання проблеми величезного розриву між верстами населення за рівнем доходів, в нинішніх умовах слабкого економічного зростання, є проведення жорсткої демонополізації економіки з запровадженням прогресивної шкали оподаткування доходів і власності багатих і надбагатих людей, як це прийнято, наприклад, у США або в Західній Європі [3].

Національним інститутом стратегічних досліджень України рекомендовано внести зміни до Податкового кодексу, спрямовані на підвищення соціального ефекту сучасних інструментів вирівнювання доходів, а саме: встановити неоподатковуваний мінімум доходів громадян від зайнятості на рівні мінімальної заробітної плати; розширити перелік послуг для дітей, сплата за які може бути підставою для надання податкової знижки; суттєво збільшити розмір податкових соціальних пільг для сімей з дітьми. Також рекомендується внести до Податкового кодексу зміни, що передбачають введення прогресивної шкали оподаткування, та ухвалити Закон про всеохоплююче декларування доходів громадян [4].

Отже, нагальною проблемою в частині підвищення ефективності податку на доходи фізичних осіб є незбалансованість фіскальних пріоритетів з регулюючим потенціалом даного податку.

Напрямок подальших досліджень є розробка проектів по реалізації регулюючого потенціалу ПДФО та оцінка їх ефективності.

Література:

1. Лобода З. М. Податок на доходи фізичних осіб як інструмент впливу на соціально-економічний розвиток держави / З. М. Лободіна // Наукові записки Національного університету «Острозька академія». Серія «Економіка»: науковий журнал. – Острог: Вид-во НУ«ОА», вересень 2017. – № 6(34). – С. 52–57.2.
2. Слатвінська М. О. Ключові проблеми податкової системи та напрями їх усунення. Електронне наукове фахове видання «Глобальні та національні проблеми економіки». 2018. № 21. С. 621–625.
3. Зверяков М. І. Про зміну моделі економічного розвитку [Електронний ресурс]. — Режим доступу: http://www.irbisnbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe?C21COM=2&I21DBN=UJRN&P21DBN=UJRN&IMAGE_FILE_DOWNLOAD=1&Image_file_name=PDF/EkUk_2015_6_5.pdf
4. Актуальні проблеми реформування оподаткування доходів фізичних осіб в Україні [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <https://niss.gov.ua/doslidzhennya/socialna-politika/aktualni-problemi-reformuvannya-opodatкуванняya-dokhodiv-fizichnikh>

Дядечко А.М.

«Облік і оподаткування», 3 курс

ДВНЗ «Київський національний економічний університет імені Вадима гетьмана»

Науковий керівник – к.е.н., доцент кафедри фінансів Славкова А.А.

НЕДЕРЖАВНІ ПЕНСІЙНІ ФОНДИ: ПЕРЕВАГИ І НЕДОЛІКИ

В сучасних українських реаліях, коли в нашій країні більше 20% населення отримують дохід нижче фактичного прожиткового мінімуму [1], відсутня стабільність національної валюти, зростає демографічна криза—кожен ще з молоду повинен замислюватися як забезпечити собі гідний розмір пенсії.

Для вирішення такої важливої для кожного проблеми в Україні створена та функціонує система пенсійного забезпечення. Вона складається з трьох рівнів: 1) солідарної системи загальнообов'язкового державного пенсійного страхування; 2)